

Söndag 26 juni, 2022 Årgång 2

DEN HELIGE JOHANNES DÖPARENS DAG

Samlande rubrik: Den Högstes profet

Söndagens evangelium handlar om Johannes döparens födelse, vilket namn han fick och att hans far – prästen Sakarias – fick tillbaka förmågan att tala. Första reflektionen får bli: Varför blev Sakarias stum? Vi läser:

Luk 1:13-14 Men ängeln sade till honom: »Var inte rädd, Sakarias, din bön har blivit hörd. Din hustru Elisabet skall föda en son åt dig, och du skall ge honom namnet Johannes. Han skall bli din glädje och fröjd, och många kommer att glädja sig över hans födelse.

Behovet av visshet beror på att man tvivlar på budskapet. Sakarias var präst. Han trodde inte på Guds budbärare. Vi hämtar mer bakgrund:

Luk 1:18-20 Sakarias sade till ängeln: »Hur skall jag få visshet om detta? Jag är ju gammal, och min hustru är till åren.« Ängeln svarade honom: »Jag är Gabriel som står vid Guds tron, och jag är utsänd för att tala till dig och ge dig detta glädjebud. Men du skall bli stum och inte kunna tala förrän den dag då detta sker, eftersom du inte trodde på mina ord, som skall gå i uppfyllelse när tiden är inne.«

Det är bekvämt att tvivla, att slippa trons kamp för att i stället välja ett ytligt liv baserat på misstro. Du och jag har fått löfte om att få vara Guds barn. Att få vara Jesu medsyskon. Löfte om en evighet. Allt detta hoppas vi på.

Trons mödosamma kamp är att helt enkelt lita på att Guds löften skall inträffa. Aposteln Paulus skriver så här:

Rom 8:24-25 I hoppet är vi räddade – ett hopp som man ser uppfyllt är inte något hopp, vem hoppas på det han redan ser? Men om vi hoppas på det vi inte ser, då väntar vi uthålligt.

Aposteln Paulus uttalar en profetia över vår tids människor som framhäver själva tvivlet som något eftersträvansvärt. Människor som föraktar bibelns budskap. De som kastar bort sin evighet och förintas:

Apg 13:37-41 »Men han (Jesus) som Gud uppväckte har inte mött någon förgängelse. Ni skall alltså veta, mina bröder, att genom honom

förkunnas syndernas förlåtelse för er, och genom honom blir var och en som tror rättfärdig och friad från allt det som ni inte kunde frias från medan ni stod under Moses lag. Se därför till att det som står hos profeterna inte slår in: Se, föraktare, häpna och förintas: jag utför en gärning i era dagar, en gärning som ni inte kommer att tro på när den berättas för er.”

Den centrala frågan är **om jag vill** vara Jesu lärjunge genom att i olika livssituationer fråga mig: Hur skulle Jesus handlat? Den enda säkra källan för hur Jesus handlade är vår bibels nya testamente. Har man ingen aning om vad som står i NT, har man heller ingen grund för sin tro. Det är en av anledningarna till jag håller på med biblisk allmänbildning. Följande förkunnar aposteln Paulus:

Apg 17:30-31 En lång tid har Gud haft overseende med okunnigheten, men nu ålägger han människorna, alla och överallt, att omvända sig. Ty han har fastställt en dag då han skall döma världen med rättfärdighet genom en man som han i förväg har bestämt därtill. Det har han bekräftat för alla människor genom att låta honom uppstå från de döda.«

Med den bakgrunden, dags för söndagens evangelium:

Luk 1:57-66 Men för Elisabet var tiden inne att föda, och hon födde en son. Hennes grannar och släktingar fick höra vilken stor barmhärtighet Herren hade visat henne, och de gladdes sig med henne. På åttonde dagen kom de för att omskära pojken, och de ville kalla honom Sakarias efter hans far. Men då sade hans mor: »Nej, han skall heta Johannes.« De sade till henne: »Det finns ingen i din släkt som bär det namnet.« Och de gjorde tecken åt fadern att låta dem veta vad barnet skulle kallas. Han bad om en skrivtavla och skrev: »Johannes är hans namn«, och alla förvånade sig. Med en gång löstes hans läppar och hans tunga, och han talade och prisade Gud. Alla de kringboende greps av fruktan, och överallt i Judeens bergsbygd talade man om detta som hade hänt. Och alla som hörde det lade det på minnet och frågade sig: Vad skall det inte bli av detta barn? Ty Herrens hand var med honom.